

Nowa siedziba Pogotowia Ratunkowego w Poznaniu

Prawie każdy lekarz zetknął się w swojej karierze zawodowej z pogotowiem, jeśli nie na dyżurach w zespołach specjalistycznych czy ogólnych, to na pewno w czasie zajęć z ratownictwa medycznego w szkole ratownictwa. Nikt jednak nie zastanawiał się wtedy nad historią tej gałęzi medycyny, a tym bardziej nie uświadamiał sobie, że pogotowie ratunkowe działa w Poznaniu już prawie 80 lat.

Pierwszą stacją Pogotowia im. Marszałka Piłsudskiego otwarto dopiero 11 listopada 1928 r., 10 lat po uzyskaniu przez Polskę niepodległości, w gmachu Straży Ogniowej przy ulicy Grunwaldzkiej 16 z numerem alarmowym 66 66. Stacja dysponowała wtedy 1 karetką (z lekarzem, sanitariuszem i kierowcą). 1 lutego 1929 r. pogotowie przeniesione zostało do budynku hotelu Polonia (dziś 111. Szpital Wojskowy) przy ulicy Stolarskiej, gdzie mieściło się do listopada 1932 r. Jeszcze w tym samym roku ulokowano je w centrum miasta, w Maształarni Zamku przy ulicy Fredry. Dzięki dotacji z ubezpieczalni społecznych zakupiono 3 karetki, zwiększył się też zakres usług, poprzez transporty chorych.

W kalendarzach miejskich publikowano wtedy odezwy do społeczeństwa: *Kto niepotrzebnie wzywa pogotowie, krzywdzi swoich bliskich, staje się winnym przez to, że utrudnia pracę pogotowia, ponieważ jest ono przeznaczone tylko do wypadków nieszczęśliwych, każde niepotrzebne zawezwanie karetki opóźnia pomoc lekarską w istotnie groźnych wypadkach, gdzie cenna może być każda minuta.* Myślę, że ta idea niewiele straciła na aktualności.

W czasie II wojny światowej pod egidą Niemieckiego Czerwonego Krzyża utworzono niemiecką stację pogotowia ratunkowego przy ulicy Chudoby, a następnie przeniesiono ją do szpitala Przemienienia Pańskiego przy placu Bernardyńskim. Po wojnie początkowo pogotowie mieściło się przy ulicy Głogowskiej 95, później przy ulicy Śniadeckich, a od stycznia 1951 r. do grudnia 2005 r. przy ulicy Chełmońskiego 20.

Różne były losy początkowo Miejskiej, a potem Miejskiej i Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego, różna była historia tworzenia poszczególnych zespołów zarówno reanimacyjnych, ogólnych, jak i wypadkowych.

W ostatnich latach zaszło wiele zmian. 1 stycznia 1999 r. pogotowie zostało przekształcone w szpital, a jesienią tego

samego roku przemianowano je na Rejonową Stację Pogotowia Ratunkowego. 1 lipca 2000 r. połączono RSPR z Wielkopolską Kolumną Transportu Sanitarnego, wtedy też pojawiła się koncepcja przeniesienia głównej siedziby firmy z ulicy Chełmońskiego 20 na ul. Rycerską 10. Pomysł był o tyle łatwiejszy do realizacji, że akceptował go Zarząd Województwa Wielkopolskiego. Decyzja ta spowodowana była bardzo wysokimi kosztami eksploatacyjnymi budynku, jego niekorzystnym usytuowaniem wśród gęstej zabudowy mieszkalnej i trudnościami z wyjazdem karetek. W 2004 r., po rozstrzygnięciu konkursu na projekt architektoniczny, RSPR uzyskała zgodę na budowę, a w 2005 r., dzięki przychylności banku PKO BP, otrzymała kredyt długoterminowy na realizację tej inwestycji. W czerwcu zeszłego roku firma Posbau rozpoczęła prace budowlane. Uroczyste otwarcie placówki odbyło się 15 grudnia 2005 r. w obecności marszałka województwa wielkopolskiego, prezydenta Poznania, starosty powiatu poznańskiego i innych dostojnych gości.

Pogotowie uzyskało wsparcie Sejmiku Województwa Wielkopolskiego na docieplenie i doposażenie istniejącego budynku. W trakcie budowy zrealizowany został projekt utworzenia Centrum Powiadomienia Ratunkowego, które całkowicie zostało doposażone przez samorząd miasta Poznania i powiatu poznańskiego. Dzięki wsparciu samorządu RSPR uzyskała sprzęt teleinformatyczny i nowoczesne stanowiska dyspozytorskie.

Dobudowanie nowego budynku administracyjnego, Centrum Powiadomienia Ratunkowego, tlenowni i docieplenie starego budynku z wymianą stolarki okiennej kosztowało ok. 2,5 mln zł, z czego 1,8 mln zł jednostka zapłaciła z kredytu zaciągniętego w PKO BP, a pozostałą kwotę wyłożył Sejmik Wojewódzki.

Na zakończenie kilka liczb obrazujących ogrom pracy zespołów RSPR. W 2004 r. wyjechaliśmy do 11 800 wypadków, do 58 600 zachorowań i wykonaliśmy 51 000 transportów, a w ambulatoriach udzieliliśmy pomocy 15 300 chorym.

DR N. MED. WITOLD DRABER

DYREKTOR REJONOWEJ STACJI POGOTOWIA RATUNKOWEGO

